

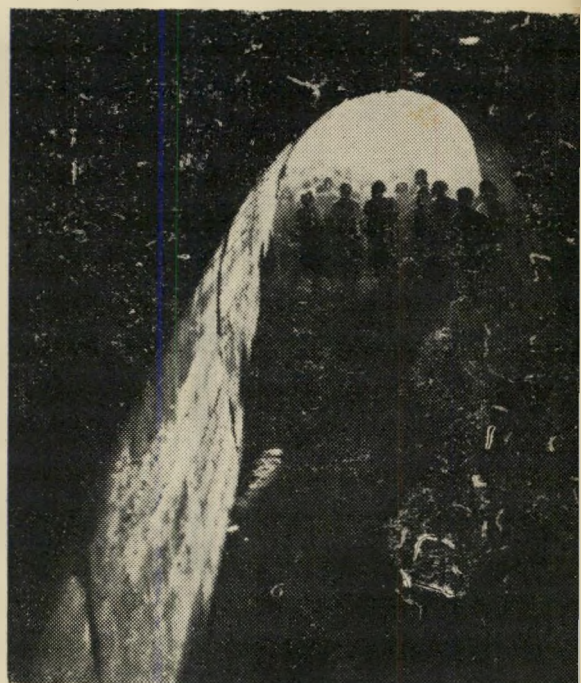
הצבא מופיע, דגלים מתנופפים ברוח בהצדעת כבוד לראש הממשלה בפועל ולרמטכ"ל. אך מנשה שקיה יושב בסמוך, מרגיש, כאילו הצדיעו רק לפניו.

איש קטן שלא הוזמן

התחזיק מעמד? האנשים מצטופפים בתור לאיצי סדיון. למנשה יש צרה אחרת: ההחזיק הסוליה מעמד? או שמא יחוג אח חג העצמאות של המדינה — יחף?

כרטיס אין

יומה יש

5 דקות של פחד. מנשה התפלח דרך השער, אך עליו לעבור את המנהרה (למעלה), לפני שימצא מחוץ לתחום פעולתם של השומרים. הוא נדחק בין רגלי הקהל, וכסקטיקאי מנוסה, מוצא מקום על ספסלי המכובדים, ליד במח הרמטכ"ל, וכל שאר השרים.

אימונה. חיילים חסונים, חמושים, נושאי ציוד קרב מלא, מספסים על המיתקן הרם וגולשים בחבל מעל לראשי הקהל. התרגיל המרתק מושך את מנשה: הוא נוטש את שכניו המכובדים, ומתקרב לחיילים. אחרי שעמד דום לזכר החללים, יצא לחפז סרמפ הערה.

הכל בסדר

שלא כמנשה, שילמו 69,999 הצופים האחרים דמי כניסה, כדי לחזות במפגנים הספורטיביים של הצבא, שנערכו באיצטדיון הענק שבברמת-גן.

